

inter filios (sive unus, sive plures sint) ususfructus tribuimus portiones. Sin vero mulier moriens alios ex filiis emancipatos a patre, alios in patria potestate dimiserit, in [hoc] casu dispari utetur maritus defunctæ beneficio. Quo casu utriusque prescrispimus, id est, circa eorum quidem portionem, qui adhuc in sacris retinentur, usumfructum ex legum autoritate retinebit [pater:] et premium⁶ delatae emancipationis, cum volet, accipiet: in eorum vero parte, quos exisse de potestate viva matre constituerit, usumfructum virilis inter eos portionis secundum præscripta percipt. In nepotibus etiam, vel neptibus hoc observandum esse censemus, ut maritus qui uxore mortua non extantibus filii cum solis nepotibus, vel neptibus ex hac lego ad emolummentum vocandus est: si unus, vel una, plures nepotes ex filio uno, vel pluribus qui in potestate defecerunt, procreati sunt, hoc jure utatur, quod de filiis constitutum est. Nam licet hoc novum præsens lex constitutum in nepotis: non tamen ab eo est, ut in hoc casu deteriores esse nepotibus filii non sinantur. Habeat igitur avus veniens cum nepotibus in potestate durantibus usumfructum bonorum omnium quæ ex defunctæ avia successione delata sunt. Cum vero his quoque libertatem emancipatione largitur: similiter et ab ipsis (sicut de filiis constitutum est⁷) præmium manumissionis accipiat, vel si ex pluribus alteros manumittit, alteros retinet, ex parte manumissorum legitimum præmium; ex parte vero in potestate manentium retineat usumfructum. Quod si nepotes sint neptes aut ex emancipato filio aut ex filia procreat, aut ab ipso avia vivente sacris dimisi, idem avus virilis cum ipsis portionis habeat usumfructum. Si vero ex nepotibus neptibus tempore quo in via successione vocantur, alii in avi sunt potestate, id est, mariti defunctæ, alii sui juris sunt: circa personas quidem eorum qui in potestate consistant, et in usumfructu consequendo, et in emancipationis premio conquirendo ratio supradicta servetur. In his vero qui sui juris sunt, facultas capiendi ususfructus virilis inter eos portionis habeatur. Eadem autem et de pronepotibus utriusque sexus sancimus: manente definitione que de singulis sancta est, si filii sint pariter ac nepotes. — Dat. 7 id. novemb. THEOD. 15 et VALENT. 3 AA. Cons. 450.

4. Imp. LEO A. Callistrato P. P. per Illyricum.

Omnem ambiguitatis confusionem amputantes, hac liquida, et compendiosa lege sancimus, circa usumfructum matrimoniarum rerum nullam esse differentiam, sive in priore matrimonio pater ex quo filios habuit, permanere volerit, sive⁸ novaram filii superinduxerit: legibus que de maternis bonis late sunt, suam habentibus firmitatem. Patres igitur usumfructum matrimoniarum rerum, etiam si secundas migraverint nuptias, sine dubio habere debent, nec ullum filii, vel quibuslibet ex persona eorum contra patris improbum vocem accusationemque posse competere. — Dat. kalend. septemb. ANTHEMIO A. 2 Cons. 468.

TIT. LXI.

DE BONIS, QUÆ LIBERIS IN POTESTATE PATRIS CONSTITUTIS EX MATRIMONIO, VEL ALIAS ADQUIRUNTUR, ET EORUM ADMINISTRATIONE.

1. Imp. THEODOS. et VALENT. AA. ad Senatum ubiis Rome, post alia. Cum venerandæ leges⁴ veterint patribus jure potestatis acquiri quidquid eorum filii avus, avia, proavus, proavia a linea² materna venientes quoconque titulo contulissent, hoc quoque convenienti observari, ut quicquid vel uxori marito non emancipato, vel maritus uxori in potestate posita, quoconque titulo vel jure contulerit, sive transmiscerit, hoc patr. nullatenus⁵ acquiratur: atque ideo in eis tantum cui delatum est, jure durabit. — Dat. 3 id. novemb. Ravennæ, THEODOSIO 12 et VALENTIANO 2 AA. Cons. 426.

2. Idem, AA. Hierio P. P.

Constitutionis novæ⁴ capitulum clariori interpretatione sancimus, ut quæ per filios, nepotes, pronepotes, itemque filias, neptes, pronepotes, quamvis in potestate sint, minime acquiri [patribus] decrevimus a marito, vel uxore quoconque titulo collata, sive ultima transmissa voluntate: nullus ad id quoque pertinere existimet, quod ab ipso parente datum, [vel dotis] vel ante nuptias donationis causa, pro una ex memoratis parentis præstribut fuerat, ut minime ad eum, si casus tuluerit, revertatur. Prospiciendum est enim, ne hac injecta formidine, parentum circa libe-

6. L. 6, § 3, inf. tit. prox.; L. ult. inf. de emancip. liberor.: § 2, Inst. per quas personæ cuicunque adquir. — 7. L. 17, supr. de collationib. — 8. N. 22, c. 54.

7. L. 1, L. 2, supr. tit. prox., 2 d. L. 1, L. 2. — 3. Immo vide L. 2, infra. — 4. L. 1, supr. cod. — 5. Vide tomen d. L. 1, L. 6, L. 5, supr. tit. prox. — 6. L. 1, L. 2, supr. h. t. — 8. L. 1, L. 2, supr. tit. prox. — 9. L. 1, L. 2, supr. commun. de success. — 10. L. 6, L. 2, inf. h. t.; L. 2, supr. de bon. matern. N. 22, c. 24. — 11. Confer. L. 7, in fin. L. 8,

ros munificentia retardetur: sed ut his potestatis jure ad parentes revertis, ceterarum rerum, quæ ex substantia speciali conjugis ad superstitem devenerant, quamvis idem in sacris sit, fructus⁵ tamen solo atque usu parentibus deputato, dominium ei, qui a conjugi, vel que a marito meruit, reservetur: parente propter emancipationis⁶ beneficium, si voluerit, sicut in maternis rebus, vel quæ per eandem lineam venient, præmium habituro. — Dat. 10 kalend. Mart. FELICE et TAURO Cons. 428.

3. Idem, AA. Florentio P. P.

Quod scitis prioribus⁷ continetur, nec a filia, quæ in potestate est, donationem ante nuptias patri, nec a filio dotem acquiri, eo addito confirmamus, ut defunctis his adhuc in potestate patris, si liberis extantibus moriantur, ad liberos eorum cædem res jure hereditatis, non ad patres jure peculiari transmittantur, nec per nepotes avo videlicet adquirande. Sin autem idem nepos superstibus tam patre quam avo paterno diem suum sine liberis obierit: eorum dominium quæ ad ipsum ex matre⁸, vel ab ejus linea pervererint, nou ad avum, sed ad patrem ejus pervererint: ususfructu videlicet in hujusmodi casibus avo (dum supererit) reservando. — Dat. 7 idus septemb. Constantinop. THEODOSIO A. 17 et FESTO Cons. 459.

4. Imp. LEO et ANTHEMIUS AA. Erythrio P. P.

Quæcumque res ad filium vel filiam, nepotes sive pronepotes utriusque sexus in potestate constitutos, ex priore, vel secundo, aut tertio, seu numerosiore conjugio pervererint, ex dot⁹, vel quacumque donatione, seu hereditate, vel legato vel fideicommisso: eorum rerum usque in diem vite sua pater, vel avus, vel proavus usumfructum habeant, easdem res quoconque modo alienandi¹⁰, vel pignoris seu hypothecæ jure obligandi, facultate eis penitus interdicta: dominio videlicet eorum apud filios et nepotes sive pronepotes utriusque sexus permanente, etiam si ex eodem matrimonio procreati non sint, ex quo eadem res ad parentes eorum, qui quæ in potestate sunt, fuerint devolutæ: eo videlicet observando: ut morientium fratum sororum portiones, qui quæve ex eodem matrimonio progeniti vel progenitæ sunt, primo¹¹ quidem ad liberos eorum (ut dictum est) si tamen fuerint, deinde his non extantibus, ad superstites tantummodo fratres vel sorores eorum perverant, aut ad superstitem, si ex iisdem fratribus aut sororibus unus unave remanserit. Omnibus autem qui ex eodem conjugio fuerint procreati, defunctis: tunc demum ad eos qui ex alio sunt matrimonio editi, easdem res propter maternis bonis late sunt, suam habentibus firmitatem. Patres igitur usumfructum matrimoniarum rerum, etiam si secundas migraverint nuptias, sine dubio habere debent, nec ullum filii, vel quibuslibet ex persona eorum contra patris improbum vocem accusationemque posse competere. — Dat. 8 id. novemb. ANTHEMIO A. 2 Cons. 469.

5. Idem, AA. Nepotiano magistro militum Dalmatico.

Non sine ratione de negotio quod inter matrimoniis, cuius nostra suggestio meminit, et germanum ejus veritatur, magnitudo tua diversis legibus ex utraque parte prolatis, nostram¹² credidit consulendam esse clementiam: cum mulier diversis juris lectionibus idem intelligi maritum, et sponsum miteretur probare: germanus [autem] mariti monens illi soli, qui nuptias contraxisset, ex recitatione constitutionis¹³ divorum retro principum Theodosii et Valentiniiani (qua cavetur, quicquid maritus, vel uxor in potestate constituti invicem sibi reliquerint, non patri acquiri, sed ad eorum jus pertinere) imponere. Quamvis ergo significatio nominis maritus vel uxor post copulum matrimonium intelligatur, ex quo videlicet inducta est dubia: attamen quia consequens est ambiguus atque legum diversis interpretationibus titubante causas benigne¹⁴, atque naturals juris moderamine temperare: non piget nos in præsenti quoque negotio, de quo sublimitas tua suggestit, æquitati convenientiem Juliani tanta existimatione viri atque disertissimi jurisprudentie sequi: qui quidem de dotali prædio tractatu proposito; idem jus tam de uxore quam de sponsa observari arbitratum est: licet lex Julia de uxore¹⁵ tantum loquatur. Qua ratione tam sponsalitiam donationem, quam hereditatem, quam memoratus sponsus suam sponsam lucrari voluit, non acquiri patri: sed ad eam perverire, benignus esse perspicimus. — Datum kalend. Jun. LEONE A. V. Cons. 471.

6. L. 6, § 3, inf. tit. prox.; L. ult. inf. de emancip. liberor.: § 2, Inst. per quas personæ cuicunque adquir. — 7. L. 17, supr. de collationib. — 8. N. 22, c. 54.

8. Supr. de secund. nupt.; d. N. 22, c. 16. — 12. 2, 1, Inst. per quas pers. cuique adquir. — 13. Fac. 24. — 14. L. 1, L. 2, supr. tit. prox. — 15. N. 22, c. 54.

16. L. 1, L. 2, supr. cod. — 17. Vide tomen d. L. 1, L. 6, L. 5, supr. tit. prox. — 18. L. 1, supr. h. t. — 19. L. 18, L. 25, D. de legib.; L. 14, inf. de fideicom. libert.; L. 10, in fin. D. de reb. dub.; L. 192, in fin. D. de reg. jur. — 20. Arg. L. 4, D. de fundo dotis.

6. Imp. JUSTINIANUS A. Demosth. P. P.

Cum oportet similem providentiam tam patribus, quam liberis deferri: invenimus autem in veteris juris observatione multas esse res quæ extrinsecus ad filiosfamilias veniunt, et minime patribus acquiruntur: quemadmodum in maternis²¹ bonis, vel quæ ex²² maritali lucro ad eos perveniunt, ita et in his, quæ ex alius causis filiusfamilias acquiruntur, certam introducimus definitionem. Si quis itaque filiusfamilias, vel patris sui, vel avi, vel proavi in potestate constitutus, aliquid sibi acquisierit, non²³ ex ejus substantia, cuius in potestate sit, sed ab aliis quibuscumque causis, quæ ex liberalitate fortune, vel laboribus suis ad eum perveniant: ea suis parentibus non in plenam sicut ante fuerat sanctum²⁴, sed usque ad usumfructum solum²⁵ acquirat, et eorum ususfructus quidem apud patrem, vel avum, vel proavum, quorum in sacris sit constitutus, permaneat: dominium autem filiusfamilias inhæreat, ad exemplum, tam maternum, quam ex nuptialibus causis filiusfamilias acquisitarum rerum. Scit enim et parenti nihil derrogabitur, usumfructum rerum possidenti: et filii non lugebunt, que ex suis laboribus sibi possessa sunt, ad alios transferenda aspiciunt, vel ad extraneos, vel ad fratres suos, quod etiam gravius multis esse videtur: exceptio castrensis²⁶ peculiis, quorum nec usumfructum patrem, vel avum, vel proavum habere at initio, et ex eo [tempore], ex quo male aliquid gestum est²⁷ compendiosa narratione interpretamur, initium gerende, vel deserenda administrationis, vel observationis esse spectandum, et non tempus, ex quo male aliquid gestum fuerit. Recitata²⁸ in novo consistorio palati DN. JUSTINI. — Dat. 3 kal. novemb. DECIO V. C. Cons. 529.

7. Idem, A. Juliano P. P.

Cum multa privilegia imperialibus⁴¹ donationibus jam præstata sunt, dignum incrementum et his conferre nostra dignata est clemens. Si quis igitur a serenissimo principe⁴², vel a piissima Augusta⁴³, sive masculis, sive feminis donationes sit consecutus, vel consecuta, sive mobilium, sive immobilium, sive se mouentium rerum, filiusfamilias tamen constitutus, vel constituta, habeat hujusmodi res omni acquisitione absolutas, et nemini eas acquirat, neque eum usumfructum pater, vel avus, vel proavus sibi vindicet, sed ad similitudinem castrensis⁴⁴ peculi omni facultatem in eas filii, vel filiusfamilias habeant. Ut enim imperialis fortuna omnes supereminet alias, ita oportet, et principales liberalitates culmen habere præcipuum. — Dat. proposita 12 kal. april. Constantinop. LAMADIO et ORESTE VV. CC. Cons. 530.

8. Idem, A. Joanni P. P.

Cum non solum in maternis rebus, quæ filiusfamilias deferuntur, sed etiam de aliis omnibus, quæ acquisitionem effugiant (et maxime post novellam nostri numinis legem⁴⁵, quæ omnia, quæ extrinsecus ad filiosfamilias perveniunt, [et] non ex paterna substantia [sunt],) non esse acquirenda patribus statuit, nisi tantummodo ad usumfructum varie altercationes exortae sint, et varius eventus, variusque continentur tractatus, et semper in judicis versantur: necesse est utiliter, et apertissime omnia dirimere sancimus itaque, in omnibus rebus quæ effugiant quidem dominii acquisitionem, sed ususfructus tantummodo patribus, vel alii parentibus etiam si ex parte patr. sive fideicommissum, et gubernatio [rerum] eum sit penitus impunita⁵¹: et nullo modo audeat filiusfamilias, vel filia, vel deinceps persone vetare eum, in cuius potestate sunt, easdem res tenere, aut quomodo voluerit gubernare: vel si hoc fecerint, patria potestas in eos exercenda est: sed habeat pater, vel alia persona, quæ superior enumerata sunt, plenissimam potestatem uti frui, gubernareque res prædicta modo acquisitas. Et si quid [ex] usum frumenti patr. avus vel proavus collegit: habeat licentiam, quemadmodum cupit, hoc disponere, et in alios heredes transmittere, vel si ex eorum [rerum] fructibus res mobiles, vel immobiles, vel sive⁵² moventes comparaverit: eis etiam quomodo voluerit, habeat, et transmittat, et in alios transferat, sive extraneos, sive liberos suos, seu quamlibet personam. Sin autem res sibi memorato modo acquisitas parentis noluerit retinere, sed apud filium, aut filiam, vel deinceps personas reliquerit: nullam post obitum ejus licentiam habeant heredes alii patris, vel avi, vel proavi eundem usumfructum, vel quod ex hoc ad filiosfamilias pervenit (utpote patri debitum) sibi vindicare: sed quasi diuturna donatione in filium celebranda, qui usumfructum detinuit, quem patrem ejus habere oportuerat, ita causa intelligatur, ut eundem usumfructum post obitum patris ipse lucretur: parente jus exactionis, quasi sibi debite a filio, qui usumfructum consensus ejus possidebat, sue posteritati, vel successioni minime transmittente: quatenus in omni parte inter se successio ejus permaneat, nec altercationis cuiusdam (maxime⁵³ inter fratres) oriatur occasio. — § 5. Cum autem Constantiniana lege cautum erat, si filiusfamilias ab his, qui eos in potestate habent, nexus paterno per emancipationem liberentur, debere patrem tertiam⁵⁴ partem bonorum, quæ acquiri non solent, quasi

21. Supr. tit. prox. — 22. L. 1, in fin.; L. 2, L. 5, L. 4, L. 5, supr. h. t. — 23. 2, 1, Inst. per quas personæ cuicunque adquir. — 24. L. 2, inf. de patr. potest. d. 2, 1. — 25. 2, 2, Inst. de adquis. per adrog. — 26. Fac. L. 2, D. SC. Maled. — 27. Addit. L. 2, supr. de donat. sive serv. et uxori. — 28. Supr. tit. prox.; L. 1, supr. h. t. — 29. 2, 1, 1, Inst. de testam. milit. L. 5, D. de legib. — 30. N. 22, c. 54. Vide tomen arg. L. 22, § 8, vers. sin. vero domet. D. solut. matrim. L. 5, D. ad SC. Trebell. — 32. L. 95, D. de verb. signif. — 33. Pr. vers. sic etenim, supr. h. t. — 34. 2, 1, Inst. per quas personæ cuicunque adquir. — 35. Fac. L. 5, supr. de episcop. et clericis.

29. Supr. tit. prox. — 37. Inf. in quib. eas pignus tacite contrah. — 38. L. 12, 2, 1, vers. exceptis, inf. qui potiores. — 39. Immo vide 2, 2, supr. h. t. — 40. L. 5, supr. de jure dot. — 41. N. 22, c. 54. — 42. Addit. L. 2, supr. de donat. sive serv. et uxori. — 43. Fac. L. 5, D. de legib. — 44. L. 6, pr. supr. h. t. — 45. d. L. 6, L. 5, L. 2, 1, D. de success. edict.; L. 11, supr. de jure debili. L. 2, supr. de repudi. vel abst. heret. — 47. Arg. L. 6, L. 5, D. ad SC. Trebell. — 48. L. 95, D. de verb. signif. — 49. Vide enim L. 9, D. de oblig. et action.

patitur. — § 1. Sin autem in secunda ætate adhuc filius est, et hereditate ei delata pater consentire adeunti hereditatem noluerit, vel patre volente ipse reclamaverit: si quidem recusaverit filius, licentiam damus patri simili modo hereditatem adire, et eam pleno jure habere hic omnibus quæ superioris diximus, locum habentibus. Sin autem pater recusante filius adire maluerit: damus quidem licentiam ei hoc facere. Nolente autem patre res filii gubernare propter cause necessitatem, habeat facultatem filius adire competentem iudicem, et ab eo petere curatorem⁴⁹ hereditati dari, per quem gubernatio rerum ad eum delatarum procedat: in utroque casu in integrum restitutionis auxilio minime ei denegando. — § 2. Similique modo et in milite filiofamilias qui recusaverit aditio- nem hereditatis, que ei ex castrenis occasionibus veniat; patri danda licentia adire hereditatem, ut ad ipsum perveniat pleno jure, tam per usumfructum, quam per dominium eandem hereditatem possessurum, quasi ipse pater ab initio fuisse heres institutus, eo videlicet subjacente omnibus oneribus hereditariis, et omnia commoda habituro, et ad filium nullo periculo redundante. Et hec quidem in his casibus observanda sunt, quibus discordie inter patrem et filium vertitur.

§ 3. Ubi⁵⁰ autem in unum voluntas corum concurreat, et pater usumfructum, et filius habeat proprietatem: et in agentibus et fugientibus pater quidem suspiciat actiones, et moveat, cujuscunq[ue] etatis filius inveniatur, adhibeat autem etiam filiorum consensu, nisi adhuc in prima⁵¹ ætate sunt constituti, vel longe absunt, sumptibus videlicet a patre propter rerum incrementa faciendi: cum enim nuda proprietas apud filium inveniatur, ex qua substantia possibile est eum sumptus litis dependere? — § 4. Sin autem ex alienum ex defuncti persona descendit, cum etiam apud veteres hec esse substantia intelligatur, qua post detractum⁵² ex alienum supersederit: habeat pater licentiam ex rebus hereditariis (primum quidem mobilibus, sin autem non sufficientem, ex immobiliis) sufficientem partem nominis filii vendicare, ut illico redditus res alienum, et non usurparum onere pregravetur. Quod si pater hoc facere supercederit, ipse usuras vel ex redditibus, vel ex substantia sua omnimodo dare compelletur. Sin autem legata, vel fideicomissa, sive annalia sive semel relicta imminent hujusmodi personis: si quidem tales redditus sunt, qui sufficient ad annala legata, pater ex hujusmodi redditibus hoc dependere compelletur. Sin autem non habeat substantia sufficientem redditum ad legatorum, vel fideicommissorum præstationem, vel minime redditus, vel alias accessiones contineat, sint tamen res mobiles, vel immobiles, steriles quidem, non tamen inutiles, veluti domus in provinciis pretiosis, vel ubicunque posita [edificia, vel] suburbana, ex quibus hujusmodi legata possint, explicari: licentia dabatur patri sufficientem partem eorum similiter filii nomine vendere, et satisfacere legatis. Hoc proculdubio observando, ut et mancipia ipse usufructarius alere debat, et omnia circa usumfructum facere, quæ nullo modo proprietatem possint deteriore⁵³ facere: paterna reverentia⁵⁴ eum excusare, et a ratiociniis, et a cautionibus, et ab aliis omnibus, que ab usufructuariis extraneis⁵⁵ a legibus exiguntur secundum constitutionem tenorem, quam super hujusmodi casibus tulimus. — § 5. Ipus autem filium, vel filiam, filios, vel filias, et deinceps alere patri⁵⁶ necesse est, non propter hereditates, sed propter ipsam naturam, et leges quæ et a parentibus atendos esse liberos imperaverunt, et ab ipsis liberis⁵⁷ parentes, si inopia ex utraque parte verituri. Sed pater quidem in predictis tantummodo causis habeat licentiam [rite] res filiorumfamilias vendere filii nomine: vel si emptore non invenerit, [rite] pignori supponere, nullo modo licentia concedenda filii easdem venditiones, vel hypothecas retractare. Non autem licentia parentibus danda extra memoratas res, quærum dominium apud eorum posteritet, est, alienare⁵⁸, vel pignori vel hypothecas titulo dare: sed si hoc fecerint, scitarris, quod necesse est eos in legum laqueos incidere, quibus hujusmodi venditiones, vel hypothecas sunt interdictæ: exceptis videlicet [rebus] mobilibus, vel immobiliis illis, quæ onerosa hereditati sunt, vel quocunque [modo] damnose, quæ sine periculo vendere patri cum paterna pietate licet: ut premium earum vel in res, vel in causas hereditarias procedat, vel filio servetur. Filii autem familias in his [duntaxat] casibus, in quibus usufructus apud parentes constitutus est, donec parentes vivunt, nec de iisdem rebus testari⁵⁹ permitimus, neque contra voluntatem eorum, quorū in postestate sunt, illa licentia eis concedenda dominium rei ad eos pertinentis alienare, vel hypothecas titulo dare, vel pignori assignare. Melius enim est coarctare juveniles calores, ne cupidini dediti tristem exitum sentiant,

⁴⁹. L. 8. pr. vers. ad defendendum. D. de procurat. — 50. L. 1. vers. parentes, supr. ita prox. — 51. Confer 2, 1, supr. qui et advers. quo in int. restit. — 52. L. 1, supr. si ut omnis hered. — 53. Faz. 1, 7, 2 6. D. de minorib. — 54. Confer L. 127. D. de reg. iur. — 55. Add. 1, 2, 2, supr. h. t. et conf. 7, pr. supr. de curat. furios. — 56. L. 4, supr. de alendis lib. — 57. L. 1, supr. d. t.; L. 5, 2 15. D. de agnoscend. et alend. lib. — 58. Arg. N. 7. — 59. I. 5, 2 1; L. 11, supr. qui testam. facere; L. 5, 1, supr. de patr. potest. — 60. Supr. pr. h. 2. — 61. L. 1, fin. supr. de filiofam. minore. — 62. L. 41. D. de minorib. ; immo ride L. 7, 2 8, D. col.

⁵⁰. L. 3. Immo obstat. L. ult. supr. qui et advers. quo in int. restit. — 64. L. 1, supr. si ut omnis hered. — 65. Faz. 1, 7, 2 6. D. de minorib. — 66. Confer L. 127. D. de reg. iur. — 67. L. 1, 2, 1, pr. de ingenui manum. — 4. Immo ride L. 64, pr. D. soluto matrim. — 5. L. 1, 2, 1, pr. de off. — 6. L. 1, 1, pr. D. de officio cons.; L. 4, 2 8, supr. de advoc. divers. iudicibus. — 7. L. 1, 1, D. de off. — 8. L. 1, 2, 1, pr. de officio cons. — 9. Immo ride L. 58, D. de fiduciis libert. — 10. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 11. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 12. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 13. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 14. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 15. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 16. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 17. d. L. 55, L. 2 6, 2 11, D. de fiduciis. — 18. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 19. Immo ride L. 58, D. de fiduciis libert. — 20. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 21. L. 5, 2 1, pr. D. de appellatib. — 22. d. L. 5, 2 1, pr. de fiduciis. — 23. L. 7, 1, 2, 1, pr. de liberali causa. — 24. L. 6, 2 1, pr. de statib. — 25. L. 6, 2 1, supr. an servus pro suo facto. — 6. L. 4, 2 12, D. de fiduciis. — 7. L. 5, 2 1, pr. D. q[ui] et a quin. manum. — 8. L. 15, 2 5, supr. de curat. — 9. Inst. de eo cui libert. causa. — 10. d. L. 12, 2 1, pr. de fiduciis. — 11. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 12. L. 5, 2 1, supr. si mancip. ha fuerit alien. ut manum. — 13. L. 50, 2 4, D. de legat. — 14. Immo ride L. 7, 1, supr. — 15. L. un. 2 1, inf. ex causa. manum. — 16. Add. 1, 2, inf. de ingenui manum. — 17. d. L. 55, L. 2 6, 2 11, D. de fiduciis. — 18. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 19. Immo ride L. 58, D. de fiduciis libert. — 20. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 21. L. 5, 2 1, pr. D. de appellatib. — 22. d. L. 5, 2 1, pr. de fiduciis. — 23. L. 7, 1, 2, 1, pr. de liberali causa. — 24. L. 6, 2 1, pr. de fiduciis. — 25. L. 6, 2 1, pr. de fiduciis. — 26. L. 6, 2 1, pr. de fiduciis. — 27. d. L. 6, 2 1, pr. de fiduciis. — 28. d. L. 6, 2 1, pr. de fiduciis. — 29. L. 4, 2 1, pr. de fiduciis. — 30. L. 5, 2 1, pr. de fiduciis. — 31. Inst. de eo cui libert. causa. — 32. L. 4, 2 1, pr. de fiduciis. — 33. L. 5, 2 1, pr. de fiduciis. — 34. L. 50, 2 4, pr. de fiduciis. — 35. L. 5, 2 1, pr. de fiduciis. — 36. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 37. L. 5, 2 1, pr. de fiduciis. — 38. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 39. Inst. de eo cui libert. causa. — 40. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 41. L. 5, 2 1, pr. de fiduciis. — 42. L. 5, 2 1, pr. de fiduciis. — 43. L. 50, 2 4, pr. de fiduciis. — 44. Immo ride L. 7, 1, supr. — 45. L. 1, 2, 1, pr. de latice lib. — 46. L. 55, D. h. t. — 47. d. L. 55, L. 2 6, 2 11, D. de fiduciis. — 48. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 49. Immo ride L. 58, D. de fiduciis libert. — 50. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 51. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 52. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 53. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 54. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 55. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 56. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 57. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 58. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 59. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 60. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 61. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 62. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 63. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 64. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 65. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 66. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 67. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 68. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 69. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 70. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 71. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 72. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 73. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 74. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 75. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 76. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 77. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 78. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 79. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 80. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 81. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 82. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 83. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 84. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 85. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 86. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 87. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 88. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 89. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 90. Inst. de eo cui libert. causa. — 91. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 92. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 93. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 94. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 95. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 96. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 97. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 98. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 99. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 100. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 101. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 102. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 103. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 104. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 105. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 106. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 107. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 108. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 109. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 110. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 111. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 112. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 113. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 114. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 115. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 116. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 117. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 118. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 119. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 120. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 121. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 122. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 123. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 124. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 125. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 126. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 127. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 128. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 129. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 130. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 131. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 132. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 133. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 134. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 135. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 136. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 137. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 138. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 139. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 140. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 141. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 142. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 143. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 144. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 145. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 146. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 147. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 148. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 149. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 150. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 151. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 152. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 153. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 154. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 155. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 156. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 157. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 158. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 159. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 160. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 161. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 162. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 163. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 164. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 165. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 166. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 167. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 168. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 169. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 170. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 171. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 172. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 173. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 174. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 175. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 176. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 177. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 178. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 179. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 180. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 181. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 182. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 183. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 184. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 185. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 186. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 187. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 188. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 189. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 190. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 191. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 192. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 193. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 194. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 195. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 196. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 197. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 198. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 199. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 200. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 201. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 202. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 203. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 204. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 205. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 206. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 207. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 208. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 209. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 210. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 211. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 212. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 213. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 214. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 215. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 216. L. 1, 2, 1, pr. de fiduciis. — 217